

Til medlemmerne af Skatteudvalget

Den fremtidige håndtering af restancer til offentlige forsyninger

Budskaber

Kommunalt ejede forsyninger skal på lige fod med andre forsyninger have frit valg i forhold til opkrævning og inddrivelse af restancer.

Fraværet af det frie valg er alene til fordel for de forbrugere, der undlader at betale forsyningernes regning. Dette sker i dag på bekostning af de betalende forbrugere, hvilket er svært at forsvare, da det udfordrer retsbevidstheden og retfærdighedsprincippet.

Forsyningerne bevilliger på denne måde ufrivilligt en gratis kassekredit. Det, mener forsyningerne, er uacceptabelt.

Løsningen er, at også de kommunalt ejede forsyninger skal kunne vælge den til hver en tid mest effektive inddrivelsesform. Der indføres på denne måde ligestilling mellem de offentlige og private forsyninger i forhold til omkostninger i opkrævningsfasen.

EFI's afløser udgør i øvrigt et skræmmescenarie, og der opstilles ubegrundede bekymringer om forbrugernes retssikkerhed, se bilag.

Den konkrete løsning

Det er vores opfattelse, at løsningen skal angå dels opkrævningsfasen dels inddrivelsesfasen.

For så vidt angår opkrævningsfasen, bør der ske en omkostningsmæssig ligestilling mellem private og offentlige kreditorer, således at Rentelovens § 9 a og § 9 b samt den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger tilsvarende finder anvendelse for offentlige fordringer.

For så vidt angår inddrivelsesfasen, bør der gives offentlige kreditorer, eller udvalgte offentlige kreditorer, mulighed for – som et alternativ til inddrivelse via Gældsstyrelsen – at iværksætte retslig inkasso via overgivelse til fogedretten efter de herfor gældende regler i retsplejeloven.

Ovenstående løsning kræver reelt kun få ændringer i lovgivningen, idet der dels skal ske en ændring af Rentelovens § 1, stk. 2 vedrørende anvendelsesområdet for Rentelovens § 9 a og § 9 b, dels en ændring af Gældsinddrivelseslovens § 1, således, at der etableres en hjemmel til, at offentlige fordringshavere kan vælge retslig inkasso via overgivelse til fogedretten efter de herfor gældende regler i Retsplejeloven.

Status

De kommunalt ejede forsyninger er i dag underlagt begrænsninger i forhold til mulighederne for at opkræve restancer hos forbrugerne. Disse forsyninger kan ikke opkræve gebyr for egen inkasso, som de private forsyningselskaber kan, og de kan ikke bruge fogedretten til inddrivelse som de private selskaber kan. Dette hænger sammen med, at de nævnte forsyninger i dag er forpligtede til at benytte sig af inddrivelse gennem Gældsstyrelsen.

Forpligtelsen til at bruge Gældsstyrelsen som inddrivelsesmyndighed har medført store tab for de offentlige forsyninger, tab der er på mere end 220 millioner. Et tab, der ofte vil det være udtryk for misbrug af reglerne, som de forbrugere, der overholder deres betalingsforpligtelser, kommer til at betale.

Med venlig hilsen

Carl-Emil Larsen
DANVA

Lars Aagaard
Dansk Energi

Kim Mortensen
Dansk Fjernvarme

Charlotte Fischer
Dansk Affaldsforening

Bilag - Den fremtidige håndtering af restancer til offentlige forsyninger

Status og misbrug på bekostning af de betalende forbrugere

Fraværet af det frie valg og ligestilling er til fordel for de forbrugere, der ikke betaler for eget forbrug. Den manglende betaling og efterfølgende manglende opkrævning og inddrivelse sker på bekostning af de betalende forbrugere.

Med udgangen af 2017 var de samlede restancer, som de kommunale forsynings havde oversendt til inddrivelse hos Skattestyrelsen på 226 mio. kr. Staten er for nylig gået i gang med at afkøbe gamle, usikre restancer hos forsyningerne, men dette vil ikke hindre, at der også fremover, dels vil være forbrugere som misbruger reglerne, dels være et fravær af en effektiv statslig inddrivelse.

Misbruget sker eksempelvis på spildevandsområdet, fordi servicen fortsætter, selv om der ikke bliver betalt. Hos multiforsyninger findes der forbrugere, der vælger alene at betale den del af regningen, der angår forsyningsarter, hvor der kan lukkes for forsyningen.

Fraværet af en effektiv inddrivelse betyder, at forsyningerne ufrivilligt benyttes som bank med gratis kassekredit.

Det er umuligt at forklare de betalende forbrugere, at de skal tåle misbruget, fraværet af effektiv inddrivelse og risikoen for, at EFI's afløser skal have år til at komme til at fungere. De dårlige erfaringer og status quo-situationen udfordrer retsbevidstheden og retfærdighedsprincippet.

Det er også vanskeligt at få forståelse for, at blot fordi en forbruger forsynes fra en offentlig ejet forsyning, så kan der ikke frit vælges en effektiv inddrivelse ligesom hos de forsyninger, der anses som private i lovens forstand. På el-forsyningsområdet er det således, at selv om forsyningerne er underlagt samme økonomiske regulering, så er et mindretal tvangsunderlagt et system, der ikke fungerer og uden mulighed for at opkræve restancer på samme måde, som flertallet af forsyningerne kan. Dette er helt uacceptabelt.

Erfaringerne fra inkassobranchen er, at en hurtig, "håndholdt" proces såvel i opkrævnings- som inddrivelsesfasen giver en høj succesrate, ikke mindst på mindre krav. I den forbindelse kan det oplyses, at det offentlige i dag selv skal afholde alle omkostninger til opkrævning, mens den private sektor kan pålægge skyldneren en del af omkostningerne med afsæt i regler fastsat af Justitsministeren. Det er med andre ord dyrt for offentligt ejede forsyninger, hvor de fleste ikke har nogen særlige kompetence på opkrævningsområdet eller tid til at være aktive de første 3-6 måneder efter forfald, hvor succesraten er størst.

Skræmmescenarie for fremtiden

EFI's afløser, når det en gang kommer til at fungere, vil alene virke over for ca. 1/3 af skyldnerne, da det ifølge Skatteministeriets egne oplysninger alene er denne mindre gruppe, der vil have et tilstrækkeligt indtægtsgrundlag til, at der kan gøres brug af Gældsstyrelsens inddrivelsesredskaber. Lavindkomstværet, som styrelsen skal administrere efter, tager ikke hensyn til, om forbrugeren har en formue.

Den offentlige forsyning skal i dag afholde alle omkostninger til opkrævningen, hvor private forsyninger kan pålægge skyldneren en del af omkostningerne. Det er ikke rimeligt, at det også i fremtiden skal være den betalende pensionist, som skal betale for de udspekulerende typer eller folk med behov for en kassekredit.

Høj retssikkerhed

Mantraet om, at al offentlig gæld skal samles hos én myndighed, er efter vores opfattelse ikke udtryk for en reel hensyntagen til skyldneren. Skyldnerne har i forvejen i opkrævningsfasen modtaget opkrævninger fra flere forskellige fordringshavere, og erfaringsmæssigt bliver skyldnere ofte forvirrede over modtagne henvendelse fra SKAT om et skyldforhold, der ikke vedrører SKAT, men en anden offentlig kreditor.

Retssikkerheden er høj, uanset om det er staten eller fogedretten, som forestår inddrivelsen. I opkrævningsfasen, som forsyningen kan forestå, eller en privat inkassator kan varetage, er der klare regler fastsat af justitsministeren for de maksimale omkostninger, der kan pålægges skyldneren. Overblikket over dækningsrækkefølgen vil være intakt, da der med dette forslag ikke lægges op til en ændring af gældsinddrivelseslovens regler om dækningsrækkefølge, ligesom det ikke er hensigten, at en privat inkassator skal kunne foretage inkassokridt, der indebærer myndighedsudøvelse, herunder at foretage lønindeholdelse.

Hertil kommer, at spørgsmålet om fordringshaveres indbyrdes stilling ved foretagelse af udlæg vil være underlagt princippet "først i tid – bedst i ret" som følger af bestemmelsen i Retsplejelovens § 526. Dette vil således også gælde for offentlige fordringshavere, der vælger at gøre brug af en privat inkassator. Gældsstyrelsen vil blive aflastet, idet mængden af nye fordringer, der overgives til inddrivelse må forventes at falde betydeligt. Hertil kommer, at arbejdet med validering af data for de fordringer, der har været overgivet til en privat aktør, vil være gjort, når eller hvis fordringen senere overgives til Gældsstyrelsen, og Gældsstyrelsen vil derfor få frigjort ressourcer til at varetage kerneopgaven, inddrivelse.